

II List do Koryntian

Rozdział 1

1. Paweł wysłannik Jezusa Pomazańca przez wolę Boga i Tymoteusz brat zgromadzeniu Boga będącemu w Koryncie razem ze świętymi wszystkimi będącymi w całej Achai 2. łaska wam i pokój od Boga Ojca naszego i Pana Jezusa Pomazańca 3. Błogosławiony Bóg i Ojciec Pana naszego Jezusa Pomazańca Ojciec okazyw miłosierdzia i Bóg każdej pociechy 4. (Ten) pocieszający nas w każdym ucisku naszym w moc nas pocieszać (tych) w każdym ucisku przez pocieszanie którą jesteśmy pocieszeni sami przez Boga 5. Gdyż tak, jak obfituje (obfitują) cierpienia Pomazańca w nas tak przez Pomazańca obfituje i pociecha nasza 6. Czy to zaś jesteśmy uciskani dla waszego pocieszenia i zbawienia działającego w wytrwałości tych cierpień które i my cierpimy 7. czy to jesteśmy pocieszeni dla waszego pocieszenia i zbawienia a nadzieja nasza mocna o was wiedzący że tak, jak uczestnicy jesteście cierpień tak i pocieszenia 8. Nie bowiem chcemy (aby) wy nie rozumieć bracia o ucisku naszym (tym) który stał się nam w Azji że w nadmiarze zostaliśmy obciążeni ponad moc tak, że zostać zrozpaczonymi my i (co do) żyć 9. Ale sami w sobie samych wyrok śmierci powzięliśmy aby nie pokładający ufności bylibyśmy na sobie samych ale na Bogu wzbudzającym martwych 10. który z tak wielkiej śmierci wyratował nas i ratuje w którym nabraliśmy nadziei że i jeszcze wyratuje 11. współdziałając i was za nas prośbą aby od wielu twarzy (ten) względem nas dar łaski przez wielu otrzymałby dziękczynienie za nas 12. Bo chluba nasza ta jest świadectwo sumienia naszego że w prostocie i szczerości Boga nie w mądrości cielesnej ale w łasce Boga postępowaliśmy na świecie obficie zaś przy was 13. Nie bowiem inne piszemy wam ale lub które czytacie lub i poznajecie mam nadzieję zaś że i aż do końca poznać 14. tak, jak i poznaliście nas po części że chluba wasza jesteśmy tak, jak i wy nasza w dniu Pana Jezusa 15. I (w) tym przekonaniu chciałem do was przyjść wcześniej aby drugą łaskę mielibyście 16. i przez was przejść do Macedonii i znów z Macedonii przyjść do was i przez was zostać wyprawionym do Judei 17. To więc planując czy jakąś zatem lekkomyślnością posłużyłem się lub co planuję według ciała planuję aby byłoby u mnie (to) tak tak i nie nie 18. Wierny zaś Bóg że Słowo nasze do was nie stało się tak i nie 19. Bowiem Boga Syn Jezus Pomazaniec (ten) wśród was przez nas który został ogłoszony przeze mnie i Sylwana i Tymoteusza nie stał się tak i nie ale tak w Nim stało się 20. Ile bowiem obietnice Boga w Nim tak i w Nim amen Bogu na chwałę przez nas 21. (Tym) zaś utwierdzającym nas razem z wami w Pomazańcu i który namaścił nas Bóg 22. i który opieczętował nas i który dał zadatek Ducha w sercach naszych 23. Ja zaś świadka Boga przywołuję sobie na moją duszę że oszczędzając was już nie przyszedłem do Koryntu 24. Nie że panujemy nad waszą wiarą ale współpracownicy jesteśmy radości waszej bowiem wiarą stanęliście

Rozdział 2

1. Osądziłem zaś mnie samemu to nie znowu przyjść w smutku do was 2. Jeśli bowiem ja smucę was i kto jest (tym) rozweselającym mnie jeśli nie (ten) który jest zasmucany przeze mnie 3. A napisałem wam to samo aby nie przyszedłszy smutek miałbym od których trzeba było mi radować się będąc przekonany do wszystkich was że moja radość wszystkich was jest 4. Z bowiem wielkiego ucisku i ściśnięcia serca napisałem wam przez wielkie łzy nie aby zostalibyście zasmuceni ale miłość aby poznalibyście którą mam obficie ku wam 5. Jeśli zaś ktoś zasmuca nie mnie zasmuca ale po części aby nie obciążałbym wszystkich was 6. Wystarczające dla takiego kara ta przez większość 7. tak, że przeciwnie raczej wam okazać łaskę i zachęcić aby czasem nie obfitszym smutkiem zostały pochłonięty taki 8. Dlatego proszę was postanowić ku niemu miłość 9. Na to bowiem i napisałem aby poznałbym wypróbowanie wasze jeśli ku wszystkiemu posłuszni jesteście 10. Któremu zaś coś okazujecie łaskę i ja i bowiem ja jeśli coś darowałem co darowałem przez was w obliczu Pomazańca 11. aby nie zostalibyśmy wykorzystani przez szatana nie bowiem jego myśli nie rozumiemy 12. Przyszedłszy zaś do Troady względem dobrej nowiny Pomazańca i drzwi mi które są otworzone w Panu 13. nie mam ulgi (w) duchu moim nie znaleźć ja Tytusa brata mojego ale rozstawszy się (z) nimi wyszedłem do Macedonii 14. zaś Bogu wdzięczność zawsze dającemu zwycięstwo nas w Pomazańcu i woń poznania Go objawiającemu przez nas w każdym miejscu 15. że Pomazańca aromat jesteśmy (dla) Boga wśród którzy są zbawiani i wśród (tych) którzy giną 16. tych wprowadzie woń śmierci ku śmierci (dla) tych zaś woń życia ku życiu i do tych kto odpowiedni 17. Nie bowiem jesteśmy jak wielu kupczących Słowem Boga ale jak ze szczerości ale jak z Boga w obecności Boga w Pomazańcu mówimy

Rozdział 3

1. Zaczynamy znowu siebie samych polecać czy nie potrzebujemy jak niektórzy polecających listów do was lub od was polecających 2. List nasz wy jesteście który jest wypisany w sercach naszych który jest znany i który jest czytany przez wszystkich ludzi 3. Którzy są objawieni że jesteście list Pomazańca który został wysłużony przez nas który jest wypisany nie atramentem ale Duchem Boga żyjącego nie na tablicach kamiennych ale na tablicach serca cielesnych 4. Przekonanie zaś takie mamy przez Pomazańca względem Boga 5. Nie że zdolni jesteśmy od siebie samych liczyć sobie coś jak z siebie samego ale zdolność nasza z Boga 6. który i uzdolnił nas sługami nowego przymierza nie pisma ale ducha bowiem pismo zabija zaś duch ożywia 7. Jeśli zaś posługa śmierci w literach które jest wryte (które są wryte) na kamieniach stał się (stały się) w chwale tak, że nie móc spojrzeć synowie Izraela na oblicze Mojżesza z powodu chwały oblicza jego tracącej na znaczeniu 8. jak nie bardziej posługa Ducha będzie w chwale 9. Jeśli bowiem posługa potępienia chwała wiele bardziej obfituje posługa sprawiedliwości w chwale 10. A bowiem ani jest obdarzone chwałą (to) które jest obdarzone chwałą w tej części ze względu na (tej) przewyższającej chwały 11. Jeśli bowiem które traci na znaczeniu przez chwałą wiele bardziej (to) trwające w chwale 12. Mając więc taką nadzieję wielką śmiałością posługujemy się 13. A nie tak, jak

Mojżesz kładł zasłonę na oblicze swoje ku nie spojrzeć synowie Izraela na koniec (tego) które traci na znaczeniu **14**. Ale zostało skamieniałe (zostały skamieniałe) myśli ich aż do bowiem dzisiaj (ta) sama zasłona przy odczytywaniu starego przymierza pozostaje nie która jest odsłaniana która jakoś w Pomazańcu traci na znaczeniu **15**. Ale aż do dzisiaj ilekroć jest czytany Mojżesz zasłona na sercu ich leży **16**. Kiedy- zaś kolwiek nawróciłby się do Pana jest zdejmowana zasłona **17**. zaś Pan Duch jest gdzie zaś Duch Pana tam wolność **18**. My zaś wszyscy które jest odsłonięte oblicze chwałę Pana odbijając (na ten) sam obraz jesteśmy przeobrażani z chwały w chwałę tak, jak od Pana Ducha

Rozdział 4

1. Przez to mając posługę tę tak, jak dostąpiliśmy litości nie zniechęcamy się **2**. ale wyrzekamy się ukrytych wstydu nie chodząc w przebiegłości ani fałszując Słowo Boga ale ukazanie się prawdy stawiając siebie samych ku całemu sumieniu ludzi wobec Boga **3**. Jeśli zaś i jest która jest zakryta dobra nowina nasza na (tych) którzy giną jest która jest zakryta **4**. w których bóg wieku tego zaślepił myśli niewierzących ku nie świecić im światło dobrej nowiny chwały Pomazańca który jest obraz Boga **5**. Nie bowiem siebie samych głosimy ale Pomazańca Jezusa Pana siebie samych zaś (jako) niewolników waszych przez Jezusa **6**. Bowiem Bóg powiedziawszy z ciemności światło zaświecił który zaświecił w sercach naszych ku światłu poznania chwały Boga w obliczu Jezusa Pomazańca **7**. Mamy zaś skarb ten w glinianych naczyniach aby nadmiar mocy byłby Boga a nie z nas **8**. We wszystkim którzy są uciskani ale nie którzy są przytłoczeni będąc zakłopotani ale nie którzy są zrozwyczajeni **9**. Którzy są prześladowani ale nie którzy są opuszczeni którzy są powaleni ale nie którzy giną **10**. zawsze śmierć Pana Jezusa w ciele noszący aby i życie Jezusa w ciele naszym zostałyby ujawnione **11**. Zawsze bowiem my żyjący na śmierć jesteśmy wydawani z powodu Jezusa aby i życie Jezusa zostałyby objawione w śmiertelnym ciele naszym **12**. Tak, że wprowadzie śmierć w nas działa zaś życie w was **13**. Mając zaś (tego) samego ducha wiary według (tego) co jest napisane uwierzyłem dlatego mówiłem i my wierzymy dlatego i mówimy **14**. wiedząc że (Ten) który wzbudził Pana Jezusa i nas przez Jezusa wzbudzi i postawi razem z nami **15**. Bowiem wszystkie ze względu na was aby łaska zaobfitowała ze względu na większe dziękczynienie obfitowałyby ku chwale Boga **16**. Dlatego nie zniechęcamy się ale jeśli i (ten) z zewnątrz nasz człowiek jest niszczone ale (ten) wewnętrzny jest odnawiany dniem i dniem **17**. Bowiem chwilowy lekki ucisk nasz w nadmiarze ku nadmiarowi wieczny ciężar chwały sprawia nam **18**. Nie bacząc nam (tym) które są widzialne ale (tym) nie które są widzialne (te) bowiem które są widzialne chwilowe (te) zaś nie które są widzialne wieczne

Rozdział 5

1. Wiemy bowiem że jeśli ziemski nasz dom (ten) namiot zostałby zwalony budowlę od Boga mamy dom nie ręką uczyniony wieczny w niebiosach **2**. A bowiem w tym wzdychamy mieszkanie nasze (to) z nieba przyoblec się tęskniąc **3**. Jeśli oczywiście i którzy zostali przyobleczeni nie nadzy zostaniemy znalezieni

4. A bowiem będąc w (tym) namiocie wzdychamy będąc obciążonymi z powodu tego nie chcemy zdjąć ale przyoblec się aby zostałyby pochłonięte (to) śmiertelne przez życie 5. (Ten) zaś sprawiwszy sobie nas do tego takiego Bóg (Ten) i który dał nam zadatek Ducha 6. Wykazując śmiałość więc zawsze i wiedząc że będąc w domu w ciele jesteśmy poza domem od Pana 7. Przez wiarę bowiem chodzimy nie przez widzenie 8. Wykazujemy śmiałość zaś i mamy upodobanie raczej znaleźć się poza domem od ciała i być w domu przy Panu 9. Dlatego i uważamy za szacowne czy to będąc w domu czy to będąc poza domem bardzo podobającymi się Jemu być 10. Bowiem wszystkim nam zostać objawionymi trzeba przed trybuną Pomazańca aby dostałby każdy poprzez ciało ze względu na które zrobił czy to dobre czy to złe 11. Znając więc strach Pana ludzi przekonujemy Bogu zaś jesteśmy objawionymi mam nadzieję zaś i w sumieniach waszych być objawionym 12. Nie bowiem znowu siebie samych polecamy wam ale okazję dając wam chluby za nas aby mielibyście przeciw (tym) na twarzy chlubiącym się a nie sercu 13. Czy to bowiem doprowadziliśmy się do szału (dla) Boga czy to zachowujemy rozsądek (dla) was 14. Bowiem miłość Pomazańca przynagla nas osądziwszy to że jeśli Jeden za wszystkich umarł zatem wszyscy umarli 15. A za wszystkich umarł aby (ci) żyjący już więcej nie (dla) siebie samych żyliby ale (dla Tego) za nich który umarł i który został wzbudzony 16. Tak, że my od teraz nikogo znamy według ciała jeśli zaś i poznaliśmy według ciała Pomazańca ale teraz już nie znamy 17. Tak, że jeśli ktoś w Pomazańcu nowe stworzenie dawne przeminęło oto stało się nowe wszystkie 18. (To) zaś wszystkie z Boga który pojednał nas (z) sobą samym przez Jezusa Pomazańca i który dał nam posługę pojednania 19. Jako że Bóg był w Pomazańcu świat pojednujący (z) sobą samym nie liczący im upadków ich i (Tym), który umieścił w nas Słowo pojednania 20. W imieniu Pomazańca więc jesteśmy posłani jako Boga proszącego przez nas prosimy w imieniu Pomazańca zostańcie pojednanymi (z) Bogiem 21. (Tego) bowiem nie który poznał grzechu za nas grzechem uczynił aby my stawalibyśmy się sprawiedliwością Boga w Nim

Rozdział 6

1. Współdziałając zaś i prosimy aby nie na próżno łaskę Boga przyjąć wam 2. mówi bowiem porą przychylnym wysłuchałem cię i w dniu zbawienia pomogłem ci oto teraz pora bardzo godna przyjęcia oto teraz dzień zbawienia 3. żadnego w niczym dając przedmiotu potknięcia się aby nie zostałyby zhańbiona posługa 4. ale we wszystkim stawiając siebie samych jako Boga służy w wytrwałości wielkiej w uciskach w potrzebach w udrękach 5. w ciosach w strażnicach w niepokojach w trudach w bezsennych nocach w postach 6. w czystości w poznaniu w cierpliwości w uprzejmości w Duchu Świętym w miłości nieobłudnej 7. w Słowie prawdy w mocy Boga przez oręża sprawiedliwości (z) prawa i lewa 8. przez chwałę i zniewagę przez złą sławę i pochwałę jak zwodziciele a prawdomówni 9. jak którzy są nieznani a którzy są dobrze znani jak umierający a oto żyjemy jak którzy są korygowani a nie którzy są zabijani 10. jak którzy są zasmucani zawsze zaś radujący się jak ubodzy wielu zaś wzbogacający jak nic mający a wszystkie nabywający 11. Usta nasze otworzył się (otworzyły się) do was Koryntianie serce nasze jest

rozszerzone **12**. Nie jesteście ściśnięci w nas jesteście ściśnięci zaś we wnętrznościach waszych **13**. zaś tą samą zapłatę jak dzieciom mówię niech zostaną rozszerzone i wy **14**. Nie stawajcie się noszącymi obce jarzmo (z) niewierzącymi jakie bowiem uczestniczenie sprawiedliwości i bezprawia jaka zaś wspólnota światła z ciemnością **15**. Jaka zaś zgoda Pomazańca z Belialem lub jaki dział wiernemu z niewierzącym **16**. Jaka zaś zgodność świątyni Boga z bożkami wy bowiem świątynia Boga jesteście żyjącego tak, jak powiedział Bóg że zamieszkam w nich i przejdę się i będę ich Bóg i oni będą mój lud **17**. Dlatego wyjdźcie z spośród nich i zostańcie odłączeni mówi Pan i nieczystego nie dotykajcie się a ja przyjmę was **18**. i będę wam za Ojca i wy będziecie mi za synów i córki mówi Pan Wszechmogący

Rozdział 7

1. Te więc mając obietnice umiłowani oczyścilibyśmy siebie od każdego splamienia ciała i ducha wypełniający poświęcenie w strachu Boga **2**. Zróbcie miejsce (dla) nas nikogo nie uczyniliśmy niesprawiedliwości nikogo psuliśmy nikogo oszukaliśmy **3**. nie dla potępienia mówię przepowiedziałem bowiem że w sercach naszych jesteście ku umrzeć razem i razem żyć **4**. Wielka mi śmiałość do was wielka mi chluba za was jestem wypełniony pociechą aż nazbyt obfituję radością w całym ucisku naszym **5**. A bowiem przyszedłszy nam do Macedonii żadnej miało ulgi ciało nasze ale we wszystkim którzy są uciskani z zewnątrz walki wewnątrz strachy **6**. Ale (Ten) pocieszający pokornych pocieszył nas Bóg przez przyjście Tytusa **7**. Nie jedynie zaś przez przyjście jego ale i przez pociechę którą został pocieszony u was oznajmiając nam waszą tęsknotę wasze biadolenie waszą żarliwość o mnie tak, że ja bardziej uradować się **8**. Gdyż jeśli i zasmuciłem was w liście nie żałuję jeśli i żałowałem widzę bowiem że list ten jeśli i na godzinę zasmucił was **9**. Teraz raduję się nie że zostaliście zasmuceni ale że zostaliście zasmuceni w nawróceniu zostaliście zasmuceni bowiem według Boga aby w niczym doznalibyście straty od nas **10**. (Ten) bowiem według Boga smutek nawrócenie ku zbawieniu nieżałowanemu sprawuje (ten) zaś świata smutek śmierć sprawia **11**. Oto bowiem samo to według Boga zostać zasmuconym wasze jak wielką sprawiło wam gorliwość ale obronę ale oburzenie ale strach ale tęsknotę ale żarliwość ale ukaranie we wszystkim poleciliście siebie czystymi być w (tej) sprawie **12**. Zatem jeśli i napisałem wam nie ze względu na (tego) który uczynił niesprawiedliwość ani ze względu na (tego) który doznał niesprawiedliwości ale ze względu na zostać objawioną gorliwość naszą (tą) za was do was przed Bogiem **13**. Przez to jesteśmy zachęcani w (tej) pociesze waszej obficie zaś bardziej uradowaliśmy się z powodu radości Tytusa gdyż doznał odświeżenia duch jego przez wszystkich was **14**. Gdyż jeśli coś jemu o was chlubił się nie zostałem zawstydzony ale jak wszystkie w prawdzie powiedzieliśmy wam tak i chluba nasza przed Tytusem prawda stała się **15**. i głębokie uczucia jego jeszcze obficie do was jest przypominając sobie wszystkich was posłuszeństwo jak ze strachem i drzeniem przyjęliście go **16**. Raduję się więc że we wszystkim wykazuję śmiałość w was

Rozdział 8

1. Oznajmiamy zaś wam bracia łaskę Boga (tę) która jest dana w zgromadzeniach Macedonii 2. że w wielkim wypróbowaniu ucisku obfitość radości ich i w głębi ubóstwo ich zaobfitowało w bogactwie szczerości ich 3. że według możliwości świadczę i ponad możność dobrowolnie 4. z wielką zachętą prosząc nas (o) łaskę i wspólnotę posługi (tej) względem świętych przyjąć nas 5. i nie tak, jak nabraliśmy nadziei ale siebie samych dali najpierw Panu a nam przez wolę Boga 6. ku zachęcić my Tytusa aby tak, jak wcześniej rozpoczął tak i dokończyłby u was i łaskę tę 7. Ale tak, jak we wszystkim obfitujecie wiarą i słowem i poznaniem i całą gorliwością i (tę) od was w nas miłością aby i w tej łasce obfitowalibyście 8. Nie w nakazie mówię ale przez innych gorliwość i (tej) waszej miłości szczerzej próbując 9. znacie bowiem łaskę Pana naszego Jezusa Pomazańca że przez was stał się ubogim bogaty będąc aby wy Jego ubóstwem wzbogacilibyście się 10. A mniemanie w tym daję to bowiem (dla) was jest korzystne którzy nie jedynie uczynić ale i chcieć wcześniej rozpoczęli od ubiegłego roku 11. teraz zaś i uczynić dokończcie żeby tak, jak gotowość chcieć tak i zakończyć z mieć 12. Jeśli bowiem gotowość poprzedza według tego, jak jeśli miałby ktoś bardzo godna przyjęcia nie według tego, jak nie ma 13. Nie bowiem aby (dla) innych ulga (dla) was zaś ucisk ale po równości w (tej) teraz porze wasza obfitość ku ich niedostatkowi 14. aby i (ta) ich obfitość stałaby się ku waszemu niedostatkowi żeby stałaby się równość 15. tak, jak jest napisane (Ten) wiele nie obfitował i (ten) mało nie miał za mało 16. Wdzięczność zaś Bogu (Temu) dającemu tę gorliwość o was w sercu Tytusa 17. że (tę) wprowadzie zachętę przyjął z większym zapalem zaś będąc dobrowolnie wyszedł do was 18. Posłaliśmy razem zaś z nim brata którego pochwała w dobrej nowinie przez wszystkie zgromadzenia 19. nie jedynie zaś ale i który został wybrany przez wyciągnięcie ręki przez zgromadzenia (na) towarzysza podróży naszego razem z łaską tą która jest obsługiwana przez nas ku (tej) Jego Pana chwale i gotowości waszej 20. unikając tego nie ktoś nas zhańbiłby w hojności tej która jest obsługiwana przez nas 21. Myśląc zawczasu dobre nie jedynie przed Panem ale i przed ludźmi 22. Posłaliśmy razem z zaś nim brata naszego którego wypróbowaliśmy w wielu wielokrotnie (że) z wielkim zapalem będąc teraz zaś wiele pilniejszym przekonaniu wielkie (to) do was 23. Czy to co do Tytusa współnik mój i względem was współpracownik czy to bracia nasi wysłannicy zgromadzeń chwala Pomazańca 24. więc wykazanie miłości waszej i naszej chluby co do was względem nich okazujcie i przed obliczem zgromadzeń

Rozdział 9

1. O wprowadzie bowiem posłudze (tej) względem świętych zbyt obfite mi jest pisać wam 2. Znam bowiem gotowość waszą którą co do was chlubię się Macedończykom że Achaja jest przygotowana od ubiegłego roku i z was żarliwość pobudziła liczniejszych 3. Posłałem zaś (tych) braci aby nie chluba nasza (ta) co do was zostałaaby uczyniona prózną w części tej aby tak, jak mówiłem którzy są przygotowani bylibyście 4. aby czasem nie jeśli przyszliby razem ze mną Macedończycy i znaleźliby was nieprzygotowanymi zostalibyśmy zawstydzeni my aby nie mówiłbym wy na założeniu tej chluby

5. Konieczne więc uznałem zachęcić (tych) braci aby wcześniej przyszliby do was i wcześniej przygotowaliby które jest przepowiedziane hojność wasza to gotowe być tak jak hojność a nie tak, jak skąpstwo 6. To zaś siejący oszczędnie oszczędnie i będzie żąć i siejący w hojnościach w hojnościach i będzie żąć 7. każdy tak, jak postanawia sercem nie ze smutku lub z konieczności radosnego bowiem dawcę miłuje Bóg 8. Mocny zaś Bóg każdą łaskę dać obficie ku wam aby we wszystkim zawsze całą samowystarczalność mając obfitowalibyście ku każdemu czynowi dobremu 9. jak jest napisane rozproszył dał biednym sprawiedliwość Jego trwa na wiek 10. zaś dostarczający nasienie siejącemu i (w) chleb na pokarm oby zaopatrzył i oby pomnożył ziarno wasze i oby dał wzrost plonom sprawiedliwości waszej 11. we wszelkim którzy są ubogacani w całej prostocie która sprawa przez nas dziękczynienie Bogu 12. Gdyż posługa publicznego dzieła tego nie jedynie jest uzupełniającą niedostatki świętych ale i dającą obfitość przez liczne dziękczynienia Bogu 13. przez wypróbowanie posługi tej oddający chwałę Bogu z powodu posłuszeństwa wyznania waszego względem dobrej nowiny Pomazańca i prostoty wspólnoty względem nich i względem wszystkich 14. a (obok) nich prośba za was pragnąc was z powodu przewyższającej łaski Boga względem was 15. Wdzięczność zaś Bogu z powodu niewysłowionego Jego daru

Rozdział 10

1. Sam zaś ja Paweł proszę was przez łagodność i uprzejmość Pomazańca który według oblicza wprawdzie pokorny wśród was będąc nieobecny zaś wykazuję śmiałość względem was 2. Proszę zaś nie będąc obecny wykazać śmiałość (odpowiednią do) przekonania którą jestem liczony ośmielić się do niektórych (tych) liczących sobie nam jak według ciała chodzącym 3. W ciele bowiem chodząc nie według ciała walczymy 4. bowiem oręż służby wojskowej naszej nie cielesne ale mocne Bogiem do burzenia warowni 5. Zamiary burząc i każdą wysokość która podnosi się przeciw poznaniu Boga i zniewalając każdą myśl w posłuszeństwie Pomazańca 6. i w gotowości mając wymierzyć sprawiedliwość każdemu nieposłuszeństwu dopóki zostałyby wypełnione wasze posłuszeństwo 7. (Na to) przeciw obliczu patrzcie jeśli ktoś jest przekonany sobie samemu Pomazańca być to niech liczy znowu z samego siebie że tak, jak on Pomazańca tak i my Pomazańca 8. Jeśli zarówno bowiem i obficie coś chlubiłbym się co do władzy naszej którą dał Pan nam do budowania i nie do burzenia was nie zostanę zawstydzony 9. aby nie zdawałbym się jak- kolwiek napełnić bojaźnią was przez listy 10. gdyż wprawdzie listy mówi ciężkie i mocne zaś obecność ciała słaba i słowo które jest lekceważone 11. To niech liczy taki że jakimi jesteśmy słowem przez listy będąc nieobecni takimi i będąc obecni czynem 12. Nie bowiem ośmielamy się zaliczać lub porównywać siebie samych (z) niektórymi siebie samych stawiających ale sami w sobie samych siebie samych mierząc i porównując siebie samych (z) sobą samymi nie rozumieją 13. My zaś wcale nie do ponad miar będziemy chlubić się ale według miary normy którą przydzielił nam Bóg miarę osiągnąć aż do i was 14. Nie bowiem jak nie dosięgając do was ponad

miarę wyciągamy siebie samych aż do bowiem i was przybyliśmy pierwsi w dobrej nowinie Pomazańca **15.** Nie aż do ponad miarę chlubiąc się w cudzych trudach nadzieję zaś mając która jest wzrastającą wiarę waszą w was zostać powiększonymi według normy naszej aż do obfitowania **16.** ku poza waszymi (terenami) ogłosić dobrą nowinę nie w cudzej normie w gotowych chlubić się **17.** zaś chlubiący się w Panu niech chlubi się **18.** nie bowiem siebie samego polecający ten jest wypróbowany ale którego Pan poleca

Rozdział 11

1. Oby znosiliście mojej odrobinę głupoty ale i znosicie mnie **2.** Jestem zazdrosny bowiem (o) was Boga zazdrością zaręczyłem bowiem was jednemu mężowi dziewicę czystą postawić przy Pomazańcu **3.** Obawiam się zaś aby nie jakoś wąż Ewę zwiódł w przebiegłości jego tak zostałyby zniszczona (zostałyby zniszczone) myśli wasze z dala od szczerości w Pomazańcu **4.** Jeśli wprowadzie bowiem (ten) przychodzący innego Jezusa głosi którego nie ogłosiliśmy lub ducha innego bierzecie którego nie wzięliście lub dobrą nowinę inną której nie przyjęliście dobrze znosiliście **5.** Liczę bowiem nic mieć braki nad wielce wysłannikami **6.** jeśli zaś i niezaznajomiony słowem ale nie poznaniem ale we wszystkim które zostały objawione we wszystkich u was **7.** Czy grzech uczyniłem mnie samego poniżając aby wy zostalibyście wywyższeni że darmo Boga dobrą nowinę ogłosiłem dobrą nowinę wam **8.** Inne zgromadzenia złupiłem wzięwszy żołąd na wam posługę **9.** a będąc obecny przy was i który został znaleziony w niedostatku nie obciążałem nikomu bowiem brak mój uzupełnili bracia którzy przyszli z Macedonii i we wszystkim nieuciążliwe (dla) was mnie samego zachowałem i zachowam **10.** Jest prawda Pomazańca we mnie że chluba ta nie zostanie zatrzymana we mnie w okolicach Achai **11.** Przez co że nie miłuję was Bóg wie **12.** Co zaś czynię i będę czynił aby odciąłbym okazję chcących okazji aby w czym chlubią się zostaliby znalezieni tak, jak i my **13.** Bowiem tacy fałszywi wysłannicy pracownicy nieuczciwi podszywającymi się na wysłanników Pomazańca **14.** I nie dziwne sam bowiem szatan podszywa się na zwiastuna światła **15.** nie wielkie więc jeśli i słudzy jego są podszywani jak słudzy sprawiedliwości których koniec będzie według czynów ich **16.** Znowu mówię aby nie ktoś mnie uważałyby głupim być jeśli zaś aby nie i jeśli jak nierozsądnego przyjmijcie mnie aby mało coś i ja chlubiłbym się **17.** Co mówię nie mówię według Pana ale jak w głupocie w tej podstawie chluby **18.** skoro liczni chlubią się według ciała i ja będę się chlubił **19.** Chętnie bowiem znosicie nierozsądnych rozumni będąc **20.** znosicie bowiem jeśli ktoś was zniewala jeśli ktoś objada jeśli ktoś bierze jeśli ktoś daje się wynosić jeśli ktoś was w oblicze uderza **21.** Według zniewagi mówię jako że my byliśmy słabi w czym- zaś kolwiek ktoś ośmielałby się w głupocie mówię ośmielam się i ja **22.** Hebrajczykami są i ja Izraelici są i ja nasienie Abrahama są i ja **23.** Słudzy Pomazańca są będąc obłąkanym mówię bardziej ja w trudach obficie w ciosach przewyższając w strażnicach obficie w śmierciach wielokrotnie **24.** przez Judejczyków pięciokrotnie czterdzieści oprócz jednego otrzymałem **25.** trzykrotnie byłem chłostany raz

zostałem ukamienowany trzykrotnie przeżyłem rozbicie się okrętu noc (i) dzień w głębinie czyniłem
26. (w) podróżach wielokrotnie (w) niebezpieczeństwach (na) rzekach (w) niebezpieczeństwach (od)
bandytów (w) niebezpieczeństwach od rodaka (w) niebezpieczeństwach od pogan (w)
niebezpieczeństwach w mieście (w) niebezpieczeństwach na pustkowiu (w) niebezpieczeństwach na
morzu (w) niebezpieczeństwach wśród fałszywych braci **27.** w trudzie i mozole w bezsennych nocach
wielokrotnie w głodzie i pragnieniu w postach wielokrotnie w zimnie i nagości **28.** Poza (tymi)
zewnętrznymi stanie razem moje co dzień troska (o) wszystkie zgromadzenia **29.** Kto jest słaby i nie
jestem słaby kto jest zgorszony i nie ja jestem rozpalony **30.** Jeśli chlubić się trzeba (tymi) słabością moją
będę się chlubił **31.** Bóg i Ojciec Pana naszego Jezusa Pomazańca wie (On) będąc błogosławiony na
wieki że nie kłamię **32.** W Damaszku etnarcha Aretasa króla pilnował Damasceńczyków miasta schwytać
mnie chcąc **33.** i przez otwór w koszu zostałem spuszczonej przez mur i wymknąłem się z rąk jego

Rozdział 12

1. Chlubić się właśnie nie jest korzystne mi przejdę bowiem do widzeń i objawień Pana **2.** Znam
człowieka w Pomazańcu przed lat czternastu czy to w ciele nie wiem czy to poza ciałem nie wiem Bóg
wie który został porwany taki aż do trzeciego nieba **3.** i znam takiego człowieka czy to w ciele czy to
poza ciałem nie wiem Bóg wie **4.** że został porwany do raju i usłyszał nieopisane wypowiedzi których nie
które wolno człowiekowi powiedzieć **5.** Z takiego będę się chlubił z zaś mnie samego nie będę się chlubił
jeśli nie w słabościach moich **6.** Jeśli bowiem chciałbym chlubić się nie będę nierozsądny prawdę bowiem
będę mówił oszczędzam zaś aby nie ktoś względem mnie policzyłby ponad co widzi mnie lub słyszy coś
ode mnie **7.** i (temu) nadmiarowi objawień aby nie byłbym wyniesiony został dany mi kolec (w) ciało
zwiastun szatana aby mnie biłby po twarzy aby nie byłbym wyniesiony **8.** Względem tej trzykrotnie Pana
poprosiłem aby odstąpiłoby ode mnie **9.** i powiedział mi wystarcza ci łaska moja bowiem moc moja
w słabości jest dokonana z największą przyjemnością więc raczej będę się chlubił w słabościach moich
aby zamieszkałaby we mnie moc Pomazańca **10.** Dlatego mam upodobanie w słabościach w zniewagach
w potrzebach w prześladowaniach w udrękach dla Pomazańca gdy bowiem byłbym słaby wtedy mocny
jestem **11.** Stałem się nierozsądny chlubiąc się wy mnie zmusiliście ja bowiem powinienem przez was
być polecanym nie bowiem miałem braki (od tych) ponad wielce wysłanników jeśli i niczym jestem
12. wprawdzie znaki wysłannika zostały sprawione wśród was w całej wytrwałości w znakach i cudach
i mocach **13.** Co bowiem jest czym zostaliście poniżonymi względem pozostałych zgromadzeń jeśli nie
że sam ja nie byłem ciężarem wam darujcie mi niesprawiedliwość tę **14.** Oto trzeci (raz) gotów mam
przyjść do was i nie będę ciężarem wam nie bowiem szukam (tych) waszych ale was nie bowiem
powinny dzieci (dla) rodziców gromadzić ale rodzice dzieciom **15.** Ja zaś z największą przyjemnością
będę robił wydatki i zostanę wyczerpany na wydatki dla dusz waszych jeśli i obficie was miłując mniej
jestem miłowany **16.** niech jest zaś ja nie obciążylem was ale będąc przebiegły podstępem was wziąłem

17. Czy ktoś (z) których wysłałem do was przez niego oszukałem was **18.** Poprosiłem Tytusa i posłałem razem (tego) brata czy czymś oszukał was Tytus nie (tym) samym duchem chodziliśmy nie (tymi) samymi śladami **19.** Znowu uważacie że (przed) wami bronimy się w obliczu Boga w Pomazańcu mówimy (te) zaś wszystkie umiłowani dla waszego zbudowania **20.** Obawiam się bowiem aby czasem nie przyszedłszy nie jakimi chcę znalazłbym was i ja zostałbym znaleziony (przez) was jakim nie chcecie aby czasem nie kłótnie zazdrości wzburzenia niesnaski obmowy plotki unoszenia się nieporządku **21.** aby nie znowu przyszedłszy ja poniżyłby Bóg mnie przy was i będę opłakiwał wielu (tych) którzy wcześniej zgrzeszyli i nie opamiętawszy się nad nieczystością i nierzędem i rozpustą którą uczynili

Rozdział 13

1. Trzeci (raz) to przychodzę do was na ustach dwóch świadków i trzech będzie postawione każda wypowiedź **2.** Przepowiedziałem i wcześniej mówię jak będąc obecny drugi raz i będąc nieobecny teraz piszę (tym) którzy wcześniej zgrzeszyli i pozostałym wszystkim że jeśli przyszedłbym na znów nie będę oszczędzał **3.** skoro wypróbowania szukacie we mnie mówiącego Pomazańca który względem was nie jest słaby ale jest mocny w was **4.** I bowiem jeśli został ukrzyżowany ze słabości ale żyje z mocy Boga i bowiem i my jesteśmy słabi w Nim ale będziemy żyć razem z Nim z mocy Boga względem was **5.** Siebie samego doświadczajcie jeśli jesteście w wierze siebie samych badajcie czy nie uznajecie siebie samych że Jezus Pomazaniec w was jest chyba nie jacyś niewypróbowani jesteście **6.** Mam nadzieję zaś że poznacie że my nie jesteśmy niewypróbowani **7.** Modlę się zaś do Boga aby nie uczynić wy złego nic nie aby my wypróbowani zostalibyśmy uwidocznieni ale aby wy dobre czynilibyście my zaś jak niewypróbowani bylibyśmy **8.** Nie bowiem możemy coś przeciw prawdzie ale dla prawdy **9.** Radujemy się bowiem kiedy my bylibyśmy słabi wy zaś mocni bylibyście (o) to zaś i modlimy się (o) wasze wydoskonalenie **10.** Przez to te będąc nieobecny piszę aby będąc obecny nie surowo posłużyłbym się według (tej) władzy którą dał mi Pan ku budowaniu a nie ku burzeniu **11.** W końcu bracia radujcie się bądźcie wydoskonalonymi bądźcie zachęconymi (to) samo myślcie zachowujcie pokój a Bóg miłości i pokoju będzie z wami **12.** Pozdrówcie jedni drugich w świętym pocałunku **13.** Pozdrawiają was święci wszyscy **14.** Łaska Pana Jezusa Pomazańca i miłość Boga i wspólnota świętego Ducha ze wszystkimi wami amen do Koryntian drugi raz zostało napisane z Filipi (w) Macedonii przez Tytusa i Łukasza